

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17489

гр. София, 08.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
закрито заседание на 08.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

като разглежда дело номер **5244** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалбата на А. Б. Ж. от [населено място] срещу Заповед № 26-5313-000006/13.03.2026 година на Началника на група в сектор „Пътна полиция“ към Областна дирекция – П. на Министерство на вътрешните работи. В жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед. Искането е мотивирано с твърдения за незаконосъобразност на заповедта. Жалбоподателката твърди, че нарушението не е извършено като се позовава на Тълкувателно постановление № 2/05.04.2023 година, постановено по т.д. на Върховния касационен и Върховния административен съд. В условията на евентуалност твърди, че за автомобила е сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ веднага, след извършване на проверката. Съдът, за да се произнесе взе предвид следното :

Със Заповед № 26-5313-000006/13.03.2026 година на Началника на група в сектор „Пътна полиция“ към Областна дирекция – П. на Министерство на вътрешните работи на жалбоподателката е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от шест месеца. За постанови този резултат органът е приел, че на 07.03.2026 година, в [населено място], на път Автомагистрала А-1, жалбоподателката е управлявала лек автомобил марка „Ф. П.“ с регистрационен [рег.номер на МПС] , който е с прекратена на 24.02.2026 година регистрация, поради липса на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 от Закона за движението по пътищата. Приел е, че са налице предпоставките по чл. 171, т. 1, б. „з“ (гг) от Закона за движението по пътищата.

Заповедта е връчена на жалбоподателката на 08.04.2026 година, поради което подадената на 22.04.2026 година от адресата на акта жалба е допустима.

Предварителното изпълнение на заповедта е допуснато по силата на закона, арг. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата. При липсата на предвидени основанията за спиране на допуснатото предварително изпълнение в специалния закон са приложими правилата по чл. 166,

ал. 2, вр. ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс. Допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може да бъде спряно от съда ако предварителното изпълнение може да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

При преценката си съдът съобрази и Решение по дело С-605/2023 година на Съда на Европейския съюз, съобразно което обхвата на съдебният контрол, упражняван в рамките на искане за спиране на предварителното изпълнение на принудителна административна мярка с наказателен характер, не може да се ограничи само до наличието на значителни или трудно поправими вреди, които би причинило това предварително изпълнение, като изключва всякаква възможност сезираният с това искане съд да прецени дали то е обосновано от правна и фактическа страна с доводи, които на пръв поглед могат да разкрият незаконосъобразността на разглежданата мярка. Съдът е приел, че съдът следва да извърши „поне обобщена проверка на законосъобразността на разглежданата мярка“.

В конкретния случай съдът намира, че принудителната административна мярка е наложена от компетентен орган – Началника на група в сектор „Пътна полиция“ към Областна дирекция – П. на Министерство на вътрешните работи, арг. чл. 172, ал. 1 от Закона за движението по пътищата, вр. Заповед № 312з-2296/11.09.2025 година на Директора на Областна дирекция – П. на Министерство на вътрешните работи.

Заповедта съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс.

По делото липсват доказателства за уведомяване на собственика на автомобила за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство.

Съдът съобрази Тълкувателно постановление № 2/05.04.2023 година на Общо събрание на съдиите от Наказателната колегия на Върховния касационен съд, Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, постановено по т.д. № 3/2022 година, съобразно което „Не се наказва с предвиденото в чл. 175, ал. 3 от Закона за движението по пътищата административно наказание водач, който управлява моторно превозно средство, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл. 143, ал. 10 от Закона за движението по пътищата, без за това да е уведомен собственикът на моторното превозно средство.“.

С оглед на горното съдът намира, че не може да се направи обоснован извод, че жалбоподателката е извършила вмененото и във вина с Акт за установяване на административно нарушение Серия GA № 1413571/07.03.2026 година административно нарушение по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движението по пътищата, за което е предвидено наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“.

Отделно от това видно от представената Застрахователна полица № BG/11/126000819907/07.03.2026 година, веднага след установяване на нарушението за лекия автомобил е сключен договор задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и същият регистриран.

С оглед на горното съдът намира, че са налице основания за спиране на изпълнението на оспорената заповед.

Предвид горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА изпълнението на Заповед № 26-5313-000006/13.03.2026 година на Началника на група в сектор „Пътна полиция“ към Областна дирекция – П. на Министерство на вътрешните работи до окончателното приключване на производството по адм.д. № 5244/2026 година по описа на

Административен съд – София-град.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-мо дневен срок от датата на съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :